

nogle underlige samarbejdspartnere i den her sag.

Man har lavet en dagsorden sammen med et parti, Venstre, som nu klart melder ud, at man sådan set ønsker at fjerne alle forbeholdene på stedet. Man er fuldstændig ligeglad med, hvad man har lovet vælgerne. Man er fuldstændig ligeglad med, hvilket grundlag folkeafstemningen har fundet sted på. Nu fjerner man bare det, man selv har lovet vælgerne var grundlaget.

Dette parti indgår regeringen nu åbenbart samarbejde med fremover. Det er jo signalet. Når man vælger at lave en – skal vi kalde det – ikkedagsorden, der ikke handler om emnet, sammen med Venstre og De Konservative, så må det jo være, fordi man i realiteten er på vej i den retning – måske lidt mere trægt, måske lidt mere fodslæbende, men man er på vej i den retning. Man accepterer, at Danmark i realiteten er med i Vestunionen. Nu drejer det sig om en formalitet. Fru Charlotte Antonsen nikker.

Det er overordenlig dybt skuffende for os naturligtvis, at regeringen nu giver det signal, men det må vi jo så konstatere.

Vores konklusion er naturligvis enkel: Vi må forstærke unionsmodstanden, således som vi hele tiden har ønsket det, men det er dybt beklageligt og skuffende, og det udsletter faktisk det positive indtryk, som statsministeren kom med i Det Fri Aktuelt her til morgen, en positiv melding også over for venstrefløjens om at gå ind og sikre undtagelserne, sikre løfterne fra den 18. maj 1993, sikre et grundlag, hvor f.eks. Enhedslisten også kunne være med, og sikre en offentlig debat. Nu kommer der ingen dagsorden, der siger noget om en offentlig debat. Selv om fru Charlotte Antonsen påstår, at der skal være en offentlig debat, så vil hun ikke være med til at lave en dagsorden, der sikrer, at vi får den.

Jeg synes, det er overordentlig skuffende, og jeg synes, regeringspartierne skulle overveje, om man virkelig kan være med i det selskab, om man virkelig vil lægge ryg til den politik, som fru Charlotte Antonsen her fremlægger.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg ville være skuffet, hvis hr. Keld Albrechtsen ikke havde været skuffet over min tale.

Vi er ikke ligeglade med befolkningen. Det sagde jeg også i min ordførertale. Vi står ved den aftale, vi lavede, fordi vi jo fik et nej den 2. juni for et par år siden. Aftalen gik ud på, at be-

folkningen skulle spørges først ved en folkeafstemning, og det er derfor, vi i dag faktisk mener, at det væsentligste er at gå i gang med debatten, spille ud med politikken. Det er jo forudsætningen for, at vi kan få en åben debat, at der er nogen, der begynder at sige, hvad de mener om sagerne.

Så vi står ved aftalen, hr. Keld Albrechtsen.

Det er så det samme til hr. Bjørn Elmquist, der mener, at man ikke skal sige sin mening, for så provokerer man. Ja, jeg ved godt, at nogle Radikale måske kan have den opfattelse. I Venstre mener vi, at det er en forudsætning for en åben, demokratisk debat, at man siger sin mening, og så må det jo være hr. Bjørn Elmquists problem, hvis han føler sig provokeret af det.

Jeg mener, at de danske undtagelser er skadelige, fordi de andre lande efterhånden ikke rigtig regner med os. Vi så, hvordan de tyske embedsmænd reagerede da Sverige sagde ja. Så var det lige pludselig Sverige, der var det interessante nordiske land. Og der er altså nogle problemer ved de danske undtagelser, fordi vi sender et signal om, at vi ikke rigtig ved, om vi er på vej ud eller på vej ind.

Så er der konflikten om USA og Jugoslavien: Jeg er enig i, at det skridt, USA har taget, ikke er fornuftigt, men det viser jo netop, at der er en idé i, at vi har et fælles forsvarssamarbejde i Europa. Selv hr. Steen Gade anklager nu USA. Der er altså nogle ting, som ligger tættere på os. Vi må tage et større ansvar for dem. Det har vi besluttet i NATO, vi har lavet den europæiske søjle. Og så er en af konsekvenserne nok, at USA måske også i andre sager vil vælge at sige, at nu må Europa selv klare en våbenblokade.

Til sidst til: Hr. Ove Fich siger, at det ikke er Europas problem, at Danmark har fire undtagelser – det er korrekt. Det er netop Danmarks problem, og det er Danmark, vi drøfter i dag. Det er den danske forhandling, den danske åbne debat, vi drøfter, og derfor har jeg taget det med.

Jeg er enig i, at vi har politisamarbejde. Det skal bare gøres bedre.

Venstre har ved tidligere lejligheder sagt, at vi går ind for flere kvalificerede flertalsafstemninger, hvis de central- og østeuropæiske lande bliver medlemmer af EU.

Vi går også ind for at se på landbrugspolitikken, for det er klart, den kan ikke eksistere i sin nuværende form. Den skal reduceres til de eksisterende landes. Vi skal have Østeuropa med.